

ULF KRISTERSSON:

Göran Persson och de politiska journalisterna

Aena sidan är det rätt händelsefattigt i svensk politik just nu – sällan har väl rörelseriktningen varit så oklar, strategin så stapplande och konflikterna så oinspirerande. Å andra sidan händer saker som är så dramatiska att de ter sig osannolika: socialdemokratin ligger under 30 procent medan moderaterna tvärtom ligger klart över.

När Göran Persson nyligen firade sitt ettårsjubileum på tronen var det inte många som kände igen den statsminister som valdes istället för Mona Sahlin. Ironiskt nog var det just på de områden där hon betraktades som ett svagt kort som han skulle vara stark. Medan Mona Sahlin möjligen skulle kunna tala så folk begrep skulle hon få problem med beslutsförmågan. Om hon skulle klara sig i Perstorp skulle hon definitivt inte klara sig i Peking. Därtill var hennes brister för stora.

Sedan dess har vi fått ett slags facit.

Sverige har kommunalrådsrådat och man behöver inte vara överdrivet skeptisk mot just kommunalråd för att känna att det som går – eller i vart fall gick – hem i Katrineholms Folkets Hus, inte nödvändigtvis gör det i svensk nationell och internationell politik. Inte för att Stockholm skulle vara "finare" utan helt enkelt för att den politiska förtroendemanrollen och den politiska kulturen har förändrats dramatiskt sedan Göran Persson formades till vad han är idag.

Kung Sune

I min barndoms stad Torshälla utanför Eskilstuna fanns en lokal boss av Göran Perssons snitt: alla kallade honom kung Sune. Vad han egentligen hette har jag förträngt och såvitt jag minns hade kungen av Eskilstuna inga allvarigare invändningar mot titulaturen. Det var nog en rejäl karl på sitt sätt. Han visste hur en slipsten skulle dras, hur "partiet" ville ha det och vad som var möjligt att uppnå.

Har man 60 procent av rösterna så behöver man ju inte lägga ner så mycket möda på att övertyga de återstående 40. Eskilstuna levde som stad på övertid – en av dessa många städer som blev starka genom industrialiseringen och som aldrig på allvar trodde att någon epok efter detta skulle komma. Politiken var som företagandet: stabilt, industriellt, grabbigt, antiintellektuellt. Inte bara i geografisk bemärkelse är Göran Persson upp vuxen och formad nära Eskilstuna.

Med all respekt för journalistiken i Katrineholms-Kuriren, Radio Sörmland eller tidningen Folket, så är den annorlunda än den i ekot, DN eller SvD. Att ledande journalister har synpunkter på ledande politiker – och vice versa – tillhör dock inte olikheterna. Frågan är bara vad de egentligen tycker – och är beredda att säga om varandra. Här förefaller Göran Persson vara på god väg att etablera ett helt nytt samtalsklimat.

P1:s Godmorgon Världen speglade för en tid sedan relationerna mellan

några av Sveriges ledande politiska journalister och statsministern genom att börja i just Katrineholm när det begav sig.

Katrineholms-Kurirens reporter Krister Wistbacka sitter bland sina kollegor och väntar på att en lokal presskonferens ska starta. Göran Persson kommer in i lokalen, hälsar enbart på Wistbacka och påbörjar sedan presskonferensen: "Ja, jag hälsar bara på Wistbacka, för jag är så jävla förkyld."

Grabbig stil

Aftonbladets Lena Melin berättar om en av sina intervjuer med statsministern:

"Ja, vi hade väl lite angenäm, lite uppsluppet samspråk där före själva intervjun startade. Vi var inne i hans arbetsrum, och så frågar Göran Persson mig om jag kommer ihåg första gången som jag gjorde en intervju med honom. Och då sa jag att 'ja, det gör jag mycket väl, för det var när du blev skolminister.'

'Ja, du Melin vad gammal du har blivit', säger han då."

Anders Jonsson på ekot:

"När jag ska göra en intervju med Göran Persson så brukar han alltid börja med att fråga 'vad väger du nu då Jonsson?' Och då brukar jag svara 'hälften av vad du gör'. Han har ju den grabbiga stilen lite grann. Jag kommer ihåg en gång i Rosenbadstudion så åt han kola och det tog aldrig slut någon gång med den här kolan. Och han liksom sköt upp hela tiden när vi skulle börja för att det satt fast i tändarna och så där."

Vid ett annat tillfälle – i Sarajevo – fanns det inget smink på TV. Göran Persson vände sig till Lars Adaktusson strax före direktsändningen: "Ja, det är synd att det inte finns något smink, du skulle behöva det, du ser för jävlig ut." För att senare tillägga: "Adaktus, du svettas genom kavajen."

Om Göran Persson försökte skämta i Sarajevo, så gjorde han det definitivt inte under statsbesöket i Kina. Anders Jonsson igen:

"Då hann jag knappt lägga på luren till Sverige förrän telefonen ringde igen och det var Persson som ringde till hotellrummet och frågade vad i helvete jag hade menat. Och då hade vi ett ganska animerat samtal där han gick på i väldigt hårda ordalag och talade om en politisk kampanj som jag deltog i. Och det tror jag också är lite typiskt för Persson, han lugnade inte ner sig förrän jag sa att 'en sak ska du ha jävligt klart för dig och det är att inte jag deltar i några politiska kampanjer'. Man får liksom möta honom på samma nivå för att han ska ta det lite lugnare."

Ovärdig buffel

Att Sverige har en lätt ovärdig buffel till statsminister är trist men inget allvarligt problem. Det var aldrig meningen att Göran Persson skulle bli partiledare och statsminister. Men för den politiska kulturen och samtalsklimatet i Sverige är det faktiskt synd att han blev det.